

Jak jsme pečovali o ježka

Jsme malá malotřídni škola. Má to tu výhodu, že se všichni dobře známe a všechno o sobě víme...skoro. A co nevíme, to se brzy dovíme. Tak jsme se také dověděli, že pejsek paní učitelky Hany Boudové někde vyšťoural ježečka. Takovou malinkatou ježatou kouličku. Připomínalo to spíš jehelníček, než ježka, až na to, že jehelníček se nehýbe. Hned se všichni začali zajímat: kolik váží? Je schopen přežít zimu? Můžeme ho na zimu připravit? ...Otázek hodně, ale ještě větší chuť něco na záchranu ježečka podniknout. Trošku jsme už o životě ježků věděli, něco jsme našli v moudrých knihách, zbytek na internetu. Ovšem nejcennější rady nám poskytli v BIOSU v Přerově. Po návštěvě u nich jsme už věděli, že ten jehelníček je malá ježčí slečinka a i když váží necelých 125 gramů (takový balíček bonbonů), může se nám podařit ji vykrmit, připravit na přezimování a vypustit do přírody. Doporučili nám jídelníček a vybavení místečka na spaní, tedy správnou podestýlku. My, co máme kočičky, pejsky nebo jiné domácí mazlíčky moc dobře víme, kde se mláďátkům dobře daří. Jehličku jsme nejdříve podrobili očištění (ona to vlastně udělala sama paní učitelka Boudová) a potom už Jehlička dostávala pravidelně nabažít. Nejdříve to, čím krmíme koťata. A Jehlička přibírala a přibírala denně asi 50 gramů a to už jí granulky nestačily a sem tam si pochutnala na vařeném kuřecím krčku. To byste koukali, jak to důkladně obrala. Měla pohodlíčko, klid, čistou vodičku a pravidelnou stravu. Už to nebyl jehelníček, ale pořádný bodlinatý knedlík, který vážil 755 gramů. No a nastala doba loučení“, je čas jít do světa, Jehličko! Pobyla si v naší péči celý listopad. Těžko jsme se s ní loučili, ale je to pece jen volně žijící zvířátko. Nám by se v zajetí taky moc nelíbilo. Zrovna na Čekyňském kopci je to pravé místo na cestu do světa.....ani se potvůrka neotočila !!!

Tímto ježčím dobrodružstvím žila v listopadu doslova celá škola. Mladší děti sestavily jídelníčky pro ježky v prvouce, starší žáci sledovali denní přírůstek a zaznamenali do grafu, jiní vyhledávali na internetu a v knihách vše, co se ještě dalo zjistit. Ve čtení jsme si přečetli povídku z knihy Františka Nepila JÁ BARYK Můj ježek a pokusili se o ilustraci.

Ted', když nastal prosinec se těšíme, jak vyrobíme krmítka pro ptáčky a zavěsíme je na školním dvoře.

Kdyby Vás to zajímalo, zase se ozveme.

V Bochoři 3.12.2013

Žáci a paní učitelky

